

1974 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது 77 உறுப்பினர்கள் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரையும் சேர்த்து கருத்துக்களை இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த விவாதத் திலே காரசாரமாகப் பேசியவர்களுக்கும், கடுமையாகப் பேசியவர்களுக்கும், நல்ல ஆழ்ந்த கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னவர்களுக்கும், அரசு தன்னுடைய கடமையிலிருந்து எங்காவது நழுவிவிடுமானால் அதனைத் திருத்திக்கொள்ளுகின்ற அளவிற்கு நல்ல செம்மையான வழிமுறைகளைச் சொன்னவர்களுக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியை இந்தக் கட்டத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும்பொழுது பாதிப்பேச்சு அவருடைய பேச்சாகவும் பாதிப் பேச்சு அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பேச்சாகவும் இருந்ததை நாமெல்லாம் கவனித்தோம். அண்ணா அவர்கள் 1957-லிருந்து 1962 வரையில் இந்த மாமன்றத்திலே ஆற்றிய உரைகளையெல்லாம் தொகுத்து அவர்கள் பல்வேறு கட்டங்களிலே அவைகளைப் படித்துக்காட்டினார்கள். அண்ணா அவர்கள் அந்த உரையை 1957-58-ஆம் ஆண்டிலே ஆற்றிய நேரத்திலே அந்த உரை இந்த அளவிற்கு வரவேற்கப்படும், இந்த அளவிற்குக் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துக்கொண்டு ஆஹா எவ்வளவு அழகான வாதம், எவ்வளவு அழகான பொன்மொழிகள் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நாள் வருமென்று நாங்கள் அன்றைக்கு எதிர்பார்க்கவில்லை. அந்த நாள் இந்த நாளாக இருப்பதைப் பார்த்து உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அண்ணா அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் பல பகுதிகளை பொன்னப்ப நாடார் அவர்களே இங்கே எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

ஆனால் அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து உரையாற்றியபோது நம்முடைய நாடார் அவர்கள் இந்த அவையிலே இருந்தார்களா என்று கேட்டபொழுது அவர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள், அவர்கள் இருந்திருந்தால் அப்பொழுதே ஆளுங்கட்சிக்கு அண்ணா அவர்களின் அறிவுரைகளை நீங்கள் நிச்சயமாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கூறியிருப்பார்களென்று நம்புகிறேன். ஆனால் அண்ணா அவர்களின் துரதிருஷ்டமோ அல்லது நாடு இன்னும் கொஞ்சம் காலதாமதமாகத்தான் நலன்களைப் பெறவேண்டுமென்ற காலமோ அப்பொழுது பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லாமல் போய்விட்டார்கள்.....

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எங்களுடைய அரசியல் கொள்கை வேறு. நான் உங்களுடைய கட்சியிலே நிச்சயமாக வரமாட்டேன். நான் மேற்கோளாகத்தான் எடுத்துக்காட்டினேன். நீங்கள் ஆட்சிக்குவந்தால் இதையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்றதைத்தான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் தங்களை அழைக்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடவேயில்லை. நீங்கள் அந்தக் கருத்துக்களைக் காலதாமதமாக ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கூறியதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபொழுது எடுத்துக் கூறிய அந்தக் கருத்துக்களை மாத்திரம்தான் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எங்கள்கட்சி ஆளுங்கட்சியானதற்குப் பிறகு அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு அப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. கருத்திருமன் அவர்கள், ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களை ஞாபகப்படுத்திய நேரத்திலே அண்ணா அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதையும் அடுத்த விவாதத்தில், பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் டிடித்துப் டார்த்து, என்ன சொன்னார்கள் என்பதையும் எங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது என்ன என்ன விவகாரங்களை ஆளுங்கட்சியாக அப்பொழுதிருந்த காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எடுத்துச் கூறியதோ அதையெல்லாம் எங்களுடைய ஆட்சி மெல்ல மெல்ல ஆனால் உறுதியாக நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் கடைமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்தப் பணியை நாங்கள் தொடர்ந்து செய்துவருகிறோம் என்ற கருத்தினை முதலமைச்சர் டொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அண்ணா அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த பொழுது சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் இந்த ஆட்சியிலே நிறைவேறாமல் போய்விடும் என்று கருதத் தேவையில்லை.

காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களுள் ஒருவரான கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களும் இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு பேசுகின்ற நேரத்திலே அண்ணா அவர்கள் வாதாடுவதற்காக எடுத்துக்கொண்ட அழகான வாக்கியத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் ஆளுங்கட்சிக்கு லாலி பாடுவதற்காக இல்லை, ஆளுங்கட்சிக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கதான் எதிர்க்கட்சியிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அண்ணா அவர்கள் ஆளுங்கட்சி செய்கின்ற நல்ல காரியங்களைப் பாராட்டுகின்ற உணர்வோடு தவறான காரியங்களை எடுத்துரைக்கின்ற உணர்வையும் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரும் இங்கே பேசிய நேரத்திலே நாங்கள் லாலி பாடுவதற்கு இங்கே வரவில்லை என்று சொன்னபோது நான் எண்ணிக் கொண்டேன், இந்த அரசை இழித்துப் பழித்துப்பேசிய நேரத்திலேயெல்லாம் நான் அதை லாலியாகக் கருதிக் கொள்ளாவிட்டாலும் பழைய கல்யாண வீடுகளிலே பாடுகின்ற நலங்குப் பாட்டாகத்தான் கருதிக் கொண்டேன். பழைய கல்யாண வீடுகளிலே—உண்மையிலேயே மாப்பிள்ளையும் அழகாகத்தான் இருப்பார், பெண்ணும் அழகாகத்தான் இருப்பாள்—பெண் வீட்டார் அழகான மாப்பிள்ளையாக இருந்தாலும் பழித்துப் பாடுவார்கள், அதைப்போல மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் பெண் அழகாக இருந்தாலும் பழித்துப் பாடுவார்கள். பெண் வீட்டார் எங்கள் அழகான பெண்ணுக்கு இந்த அழுமஞ்சி மாப்பிள்ளையா—

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்றும், மாப்பிள்ளை வீட்டார், இந்த சிடுமுஞ்சிப் பெண் எங்கள் சுந்தரனுக்குப் பொருத்தமோ என்றும் பாடுவார்கள். இதை பழைய கல்யாண வீடுகளிலே நலுங்குப் பாட்டு என்று சொல்வார்கள். அப்படிப் பழித்துப்பாடினாலுங்கூட மாப்பிள்ளையையும் பெண்ணையும் பாராட்டவேண்டுமென்ற உள்ளம்தான் அவர்களுக்கு இருக்கும். அந்த முறையிலே நலுங்குபாடுவது என்பது கேலி பேசவும், கிண்டல் பேசவும் பழைய கல்யாண வீடுகளிலே வழக்கம். அந்த வகையிலே அவர்கள் சொன்னதை நான் லாலியாக இல்லாவிட்டாலும் நலுங்காக எடுத்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பாட்டிலே உள்ள கருத்துக்களுக்கு ஏற்றதாக இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிதி நிலை அறிக்கைபற்றி மொத்தமாகப் பல கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. வரவு-செலவுத் திட்டம் எப்படி அமைகிறது என்றால் வளர்ச்சி வேகத்தைப் பெருக்கவேண்டும், விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதுபோன்ற முக்கியப் பிரச்சினைகளோடு தொடர்புகொண்டதுதான் வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையாகும்.

(பிற்பகல் 1-00)

அப்படித் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்ற அந்த நிலைமையை, விலைவாசிகளைக் குறைக்க, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க என்கின்ற இரண்டு தலைப்புகளிலே பார்த்தால் அது மாநில அரசு தயாரித்து வெளியிடுகின்ற வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அதிகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறதா அல்லது மத்திய அரசு தயாரித்து வெளியிடுகின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே அதிகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தேசிய மட்டத்திலே விலைவாசிகளைக் குறைக்க, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க தேசிய மட்டத்தில் மத்திய அரசின் சார்பாக வெளியிடப்படுகின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு இருக்கின்ற சக்தி மாநில அரசின் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே நிச்சயமாக இருந்திட முடியாது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொண்டுதான் தீர வேண்டும்.

அந்தக் காரணத்தால்தான் நம்முடைய திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலேயும், ஆளுங் காங்கிரசைச் சேர்ந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலேயும் இது பஞ்சாயத்து போர்டு ஆண்டறிக்கை போல் இருக்கிறது, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆண்டறிக்கை போல் இருக்கிறது, மாவட்ட ஆட்சி வளர்ச்சிக் குழுவினுடைய ஆண்டறிக்கைபோல இருக்கிறது ஒரு கம்பெனியின் ஆண்டறிக்கை போல இருக்கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள்.

அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. இந்த அளவிற்கு உண்மையை ஒத்துக்கொண்டு இப்பொழுது மாநிலங்கள் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் நிலைமையிலேதான் தன்னுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வைக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக் கொண்டதற்காக நான் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

பஞ்சாயத்து யூனியன் நிலைமையில் இல்லாமல் மாநில அரசுகள் உண்மையிலேயே மாநில அரசுகளாக இருந்து மாநில அரசு சமர்ப்பிக்கின்ற வரவு செலவுத் திட்டமாகச் சமர்ப்பிக்கின்ற அளவிற்கு நிச்சயமாக வளரவேண்டும், அத்தகைய சக்தியை, வலிமையை நாம் பெற வேண்டும் என்பதை அவர்கள் சூசகமாக எடுத்துச் சொன்னதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாநில அளவில் வைக்கப்படும் வரவு செலவுத் திட்டங்கள் அந்த மாநிலத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள், மாநிலத்தினுடைய நிதி வசதி ஆதாரங்கள் ஆகிய இந்த அடிப்படையிலே தான் அமைய முடியும். ஒரு விவாதம் இங்கே எழுப்பப்படுகிறது. பற்றாக்குறை பட்ஜட் நல்லதா, அல்லது உபரி பட்ஜட் நல்லதா என்ற விவாதம் எழுப்பப்பட்டது. பற்றாக்குறை பட்ஜட் தீமை என்று, 19-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆரம்பித்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கம் வரையில்—1930 என்று கோடிட்டுக் கொள்ளலாம்—அதுவரையில் பற்றாக்குறை பட்ஜட் தயாரிப்பது என்பது ஆபத்தானது, விலைவாசிகளை உயர்த்தும் என்றெல்லாம் ஒரு கருத்து கூறப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு பற்றாக்குறை பட்ஜட் நல்லது என்பது மட்டுமின்றி, உபரி பட்ஜட்டுக்கள் அவ்வளவு சிலாக்கியமானவை அல்ல என்ற மாற்றுக் கருத்தும் தெரிவிக்கப் பட்டது.

நாம் உபரி பட்ஜட் நல்லதா அல்லது பற்றாக்குறை பட்ஜட் நல்லதா என்ற விவாதத்திலே நேரத்தைச் செலவழிக்காமல் எந்தச் சூழ்நிலையில் பட்ஜட் தயாரிக்கப்படுகின்றது, அந்த பட்ஜட்டிலே வருகின்ற பற்றாக்குறையின் அளவு, இடைவெளி, (கேப்) எந்த அளவில் இருக்கிறது, அதை நிறைவு செய்ய என்ன முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது, அந்த முயற்சியின் காரணமாக அடித்தள மக்கள் எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற இந்த சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையிலே ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை நாம் ஆராய வேண்டும்.

இன்றைக்கு மாநில அரசு பற்றாக்குறை பட்ஜட் தயாரிக்கின்ற நேரத்தில், அதை ஈடுகட்ட, சில வரிகளைப் போட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசு பற்றாக்குறை பட்ஜட் தயாரித்து வெளியிடும் நேரத்தில் வரிபோடுவதோடு அல்லாமல் அதை ஈடுகட்ட பணப்புழக்கத்தைத் தாராளமாக அனுமதிக்கிறது. பணப்புழக்கத்தைத் தாராளமாக அனுமதிப்பதற்குரிய அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருப்பதைப்போல் மாநில அரசுக்கு எந்த அதிகாரமும் கிடையாது, எந்தச் சூழ்நிலையும் இல்லை.

ஆகவே பணப்புழக்கத்தைத் தாராளமாக அனுமதிக்கின்ற மத்திய அரசினுடைய பட்ஜட்டின் காரணமாகத்தான் விலைவாசி உயர்கின்றது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எழுகின்றது என்கின்ற உண்மையை நாம் உணரவேண்டுமேயல்லாமல் பற்றாக்குறையை ஈடு கட்டுவதற்காக ஒருசில வரிகளைப் போடுவதால் மாநில அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையால் தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விலைவாசி உயர்வு ஏற்படுகின்றது என்று கூறுவது அவ்வளவு பொருத்தமுடையதாக ஆகாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரையில் வரி போடுவதில் தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு வரி தாங்க முடியாதவர்களுக்கு புதிதாக வரி போடக் கூடாது என்ற கொள்கை, போடுகின்ற வரிகளின் மூலம் விலைவாசியோ அல்லது மற்றக் காரியங்களோ உயர்ந்து விடாமல் ஒரு கட்டுக்கோப்புகளுள் அடக்கி வைக்க வேண்டுமென்ற அந்த இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் தான் நாம் வரிபோடும் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். அந்த நிலைமையில் 10 கோடி ரூபாய்க்கு இந்த பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய வரி போட்டிருக்கிறோம்.

மோட்டார் வரி சீர்திருத்தத்தின் வழியாக 6½ கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பல ஆண்டு காலமாக வியாபாரிகள் பலமுனை விற்பனை வரி வருவதை ஒருமுனை விற்பனை வரி என்று மாற்ற வேண்டுமென்று செய்து வந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றும் வசையில் 59 பொருள்களுக்கு பலமுனை வரியை ஒருமுனை வரியாக ஆக்கியதன் காரணமாகவும், அந்த சீரமைப்பிலே வருகின்ற வருவாயும், அதையொட்டி 50,000 ரூபாய் வரையிலும் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்து, 10 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகளுக்கு சர்சார்ஜை 5 சதவிகிதத் திலிருந்து 10 சதவிகிதம் என்று தாங்கக்கூடியவர்களுக்கு உயர்த்தியதாலும் 3½ கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. அது மொத்தம் இந்தப் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட 10 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் இன்றைக்கு வரி விதித்திருக்கிறோம். வரி விதித்தோம் என்று சொல்வது கூட சரியல்ல. வரி விதிப்பில் மாற்றம் செய்திருக்கிறோம்.

நாட்டிலேயுள்ள அத்தியாவசியப் பொருட்களில் அகவிலைப் படியை நிர்ணயிக்க என்றே சில பொருட்கள் இருக்கின்றன. அகவிலைப்படியை எந்தப் பொருள்களைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தப் பட்டியலிலே உள்ளவற்றை நான் உங்களிடத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிசி, கோதுமை: சர்க்கரை கேப்பை, பச்சைப்பயறு என்று ஆரம்பித்து பூண்டு, வெந்தயம், சீரகம் என்றெல்லாம் தொடர்ந்து நல்லெண்ணெய், கடலை எண்ணெய், முட்டை, பால், தயிர், நெய் என்று நீண்டு. பொடி, ஜீலேபி, விறகு, மண் எண்ணெய், மின்விசைக் கட்டணம் என்று தொடர்ந்து, தலையணை உறை, செருப்பு, குடை என்று மீண்டும் நீண்டு முகப்பவுடர், பற்பொடி, தையற் கூலி என்ற வகையில் இப்படி 100 பொருள்களும் தான் அத்தியாவசியப் பொருள்கள். எதற்கு அத்தியாவசியப் பொருள்கள்? தொழிலாளர்களின் அகவிலைப் படியை உயர்த்த இந்த அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையை மனதில் கொண்டுதான், கணக்கில் கொண்டுதான் அகவிலைப்படி உயர்வு அளிக்கப்படுகிறது.

அகவிலைப் படியை உயர்த்த அத்தியாவசியமாக இருக்கும் பொருள்களின் மீது; நாம் 59 பொருள்கள் மீது இன்றைக்கு வரி மாற்றம் செய்திருக்கிறோமே அது பாதிக்கிறதா என்றால் இல்லை. நாம் வரி மாற்றம் செய்துள்ள பொருள்கள் என்ற பட்டியலில் இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளின் இரண்டு மூன்று கட்டங்களில் 7 சதவிகித வரியாக இருந்த பொருள்கள் அப்படியே 7 சதவிகிதமாக ஒருமுனை வரியாக, நிர்வாக வசதிக்காக, பல தொந்தரவுகளை நீக்கக் கொள்வதற்காக மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

குறிப்பாக பருப்பு, எண்ணெய், பிண்ணாக்கு, போன்றவைகளுக்கு 7 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 3½ சதவிகிதம் என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதற்கு அதிகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இந்த 59 பொருட்களில் சீட்டுக் கட்டுகளுக்கு 9 சதவிகிதம், செயற்கை இரப்பர் பொருள்களுக்கு 9 சதவிகிதம், இரப்பரால் செய்யப்பட்ட பொருள்களுக்கு 9 சதவிகிதம், தூய பட்டுத் துணிகள் (கைத்தறி நீங்கலாக) 10 சதவிகிதம், எஃகினால் செய்யப்பட்ட மேஜை, நாற்காலிகள் போன்ற தளவாடங்களுக்கு 10 சதவிகிதம், லிஜோலியம் 15 சதவிகிதம், சலவைக் கற்களும், சலவைக் கற்களினால் ஆக்கப்பட்ட பொருள்களும் 15 சதவிகிதம், நீளமான தரை விரிப்புகளுக்கு 15 சதவிகிதம், மண் மற்றும் வழுவழுப்பான ஓடுகள் (மொசாயிக் ஓடுகள்) 15 சதவிகிதம், விசை ஏணி (லிப்ட்)க்கு 15 சதவிகிதம், மொலாசஸ் 25 சதவிகிதம், அரிஷ்டங்களுக்கு 30 சதவிகிதம், இண்டியன் மேட் ஃபா-ரின் லிக்கருக்கு 25 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்கு இந்த ஆடம்பரப் பொருள்களுக்குத்தான் இந்த வரி மாற்றத்தின் மூலம் நாம் வரி உயர்வு செய்திருக்கிறோமே அல்லாமல் மற்றப் பொருள்களுக்குக் கூடுமான வரையில் வரியைக் குறைத்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே பலமுனை வரியாக இருந்ததை ஒருமுனை வரியாக மாற்றும் நேரத்தில் அதிகப்படுத்தாமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, வரி உயர்வால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வரி உயர்வை 10 கோடி ரூபாய்க்கு போட்டுவிட்டோம் என்ற வாதம் பொருத்தமுடையது அல்ல என்பதற்காகத்தான் இவைகளை நான் சொன்னேன்.

ஏதோ தமிழகத்திலே மட்டும்தான், இந்த மாநிலத்திலே மட்டும் தான் வரிகளைப் போட்டுவிட்டோம் என்று வாதிடுவது சரியான கருத்து அல்ல. மற்ற மாநிலங்களில் போடப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டங்களை, எனக்குக் கிடைத்தவரையிலே அந்த தகவலை உங்களுக்குச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

மராட்டிய மாநிலத்தில் வருவாய் 693 கோடி ரூபாயும், செலவு 728 கோடி ரூபாயும் வருவாய்க் கணக்கில் காட்டப்பட்டு பற்றாக்குறை 35 கோடி ரூபாய் என்று காட்டப்பட்டு, வரி 31 கோடி ரூபாய்க்கு மராட்டிய மாநிலத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு வங்கத்தில் வருவாய்க் கணக்கில் வருவாய் 435 கோடி ரூபாய்க்குக் காட்டப்பட்டு, செலவு 455 கோடி ரூபாய்க்குக் காட்டப்பட்டு, பற்றாக்குறை 19 கோடி ரூபாய்க்குக் காட்டப்பட்டு, வரி 24 கோடி ரூபாய்க்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

கர்நாடக மாநிலத்தில் வருவாய்க் கணக்கில் வருவாய் 367 கோடி ரூபாய்க்குக் காட்டப்பட்டு, செலவு 362 கோடி ரூபாய்க்குக் காட்டப்பட்டு, உபரி 4 கோடி ரூபாய் என்று காட்டப்பட்டு, 19 கோடி ரூபாய்க்குக் கர்நாடகத்தில் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது.

பஞ்சாப் மாநிலத்தில் வரவு செலவு பற்றிய விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் பற்றாக்குறை 21 கோடி ரூபாய் என்றும், வரி விதிப்பு 17 கோடி ரூபாய் போடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

1974 மார்ச் 14

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த நிலையில் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 470 கோடி ரூபாய் வருவாயும், 483 கோடி ரூபாய் செலவும் உள்ள நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பற்றாக்குறை 12.55 கோடி ரூபாய் என்பதும், நாம் போட்டிருக்கும் வரி 10 கோடி ரூபாய் என்பதும் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில் அதிகம் இல்லை என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகத் தமிழகத்து மக்களுக்கு உணர்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த லிஸ்டில் கொடுத்திருக்கும் 59 பொருள்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட காரணத்தால் கேட்கிறேன். ஆயில் கேக்சுக்கு வரி போடப்படவில்லை என்ற முறையில் பிரசங்கம் இருந்தது. ஆனால் இதற்கு $3\frac{1}{2}$ சதமானம் வரி இருப்பதையும், ஏரேடெட் வாட்டர் சுக்கு 5 சதமானம் வரி இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். இவை எல்லாம் சாதாரண மக்கள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள்கள் அல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாட்டுத் தீவனத்திற்கு விதி விலக்கு என்று சொன்னோம். ஏற்கனவே, எண்ணெய்களுக்கு விதி விலக்கு தாற்காலிகமாகச் செய்திருக்கிறோம். இப்போதும் அமலில் இருக்கிறது. அப்படிச் செய்ததன் காரணமாக விலை குறைந்ததா என்றால் இல்லை. அதையும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அந்த விதிவிலக்கைப் பெரிய வியாபாரிகள் அனுபவிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டதே தவிர, வாங்கி உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள்—கன்ஸ்யூமர்ஸ்—பயன்படுத்திக் கொள்ளும் சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. புண்ணாக்கைப் பொறுத்தவரை, $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதமாக ஆக்கியிருக்கிறோம். அதைப்போல் எண்ணெய்க்கு $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் ஆக்கியிருக்கிறோம். இல்லாவிட்டால் பல முனை வரியில் 7 சதவிகிதமாக ஆக்கியிருக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மாட்டுத் தீவனத்திற்கு வரிவிலக்கு என்று சொல்லுகிறார்கள். பிண்ணாக்கும் மாட்டுத் தீவனத்தில்தானே வரும். புண்ணாக்குக்கு வரி போட்டு விட்டு எப்படி மாட்டுத் தீவனத்திற்கு வரி விலக்கு என்று சொல்ல முடியும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : புண்ணாக்கு மாட்டுத் தீவனமாக மாத்திரமல்லாமல் வேறு பல காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே, மாட்டுத் தீவனத்தில் புண்ணாக்கு இல்லாமல் என்று போட்டிருக்கிறோம். அதையும் $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதமாகக் குறைத்திருக்கிறோம். நான் முன்னாலே சொன்னதையும் மறந்துவிடக் கூடாது. இப்படி குறைக்கின்ற காரணத்தால் அது பொதுமக்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்றால் இல்லை. அதையும் ரூபகத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

ஆக்க வேலைக்கான ஒதுக்கீடுகளைக் குறைத்துவிடுவோமானால் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் போடாமலே வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் தயாரிக்க முடியும். ஆனால் வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1974 மார்ச் 14

கருதுகிற ஓர் அரசு, எப்படியும் நல்ல வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முனைப்போடு பற்றுக்குறையாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. தாங்கக்கூடியவர்களிடத்தில் வரி போட்டு அல்லது வருமானத் திறகு வேறு வழிவகைகளை யோசித்து, சிந்தித்து, செயல்படுத்தி அதன் மூலமாகத் திட்டங்களைத் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எண்ணுவது தவறு அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பலரும் “இது மத்திய அரசைக் குறை கூறுகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையாக இருக்கிறது” என்று கூறினார்கள். நல்லவேளையாக காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் “மத்திய அரசு நமக்குத் தரவேண்டிய பங்கை ஒழுங்காகத் தந்துதான் தீரவேண்டும்; நிதி விவகாரங்களில் அநீதி இழைக்கப்படக்கூடாது; அப்படி இழைக்கப் படுமானால் அதைத் தட்டிக் கேட்க, வலியுறுத்திக் கேட்க, மாநில அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறது; மாநில அரசு தட்டிக் கேட்க வேண்டும்; இல்லையேல் தமிழ்ச் சமுதாயம் பாழ்பட்டு விடும்” என்றெல்லாம் அவர் கூறிய வாசகங்கள் இந்த அரசுக்குத் தெம்பூட்டுகிற வகையில் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை மறுத்து விடுவதற்கில்லை.

மத்திய சர்க்காரைக் குறைகூறுகிறோம் என்றால், பாராளுமன்றத்தில் நின்றனுகொண்டு பேசுகிற உறுப்பினர்களைப் போல் மத்திய அரசினுடைய அரசியல் கொள்கைகளில் வேறுபட்டு விமர்சிக்கின்ற கோணத்தில் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் குறைகூறல் அமையவில்லை என்பதைத் தயவு செய்து இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்த்திடல் வேண்டும்.

நிர்வாகத்தில் இருக்கும் சிக்கல்கள், பல்வேறு அதிகாரங்கள் இல்லாத காரணத்தால் நமக்கு ஏற்படுகிற திணறல்கள், திக்கு முக்காடல்கள், நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஒழுங்கான பங்குத் தொகை அளிக்காத காரணத்தால் ஏற்படும் சங்கடங்கள் ஆகியவற்றைத்தான் நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற இன்னல்களைத்தான் அந்தக் கோணத்தில்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை முழுதும் வாதிட்டிருக்கிறோமே அல்லாமல் மத்திய சர்க்காரைக் குறை கூற வேண்டுமென்ற எண்ணம் கிஞ்சிற்றும் கிடையாது என்பதை இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டுத் திட்டம் வருகிற எப்ரல் திங்களில் தொடங்கியாக வேண்டும். பத்திரிகையில் என்ன செய்தி படிக்கிறோம்? இன்னும் திட்டத்திற்கான திட்டவட்டமான முடிவு தெரிவிக்கப்படவில்லை. இன்னும் மூன்று மாத காலத்தில் அல்லது ஆறு மாத காலத்தில் திட்ட நடவடிக்கையைப் பற்றி இறுதி முடிவு எடுக்கலாம் என்ற செய்தியைப் படிக்கிறபோது நாம் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டில் காலடி எடுத்து வைக்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறோமோ இல்லையா என்ற கேள்வியைக் கேட்டால் அது மத்திய சர்க்காரைக் குறைகூறும் காரியமாக ஆகிவிட முடியாது.

1974 மார்ச் 14

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 25,000 கோடி ரூபாய் அகில இந்தியா அளவில் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. இப்போது இரண்டு மடங்குக்கு மேலாக 50,000 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு திட்டத் தொகையாக ஒதுக்குகிறார்கள். நான்காவது திட்டத்தில் நடப்பு ஆண்டினுடைய ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு நம்முடைய மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 129 கோடியாக இருக்கும்போது அதாவது 25,000 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் நடப்பு ஆண்டுக்கு 129 கோடி ரூபாய் என்ற நிலையில் 50,000 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் அடுத்து வருகிற ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டினுடைய திட்டத்திற்கு ஒதுக்கீடு 118 கோடி ரூபாய்தான்—அது 118 ஆக இருக்கட்டும் அல்லது 108 ஆக இருக்கட்டும்—என்றால் அது நியாயமா? இதைக் கேட்பது எப்படி மத்திய சர்க்காரைக் குறை கூறுவதாக ஆகிவிடும், மீறுவதாக ஆகிவிடும் என்பதையும் அருள்கூர்ந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப்பார்த்திடல் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடன் தவணை முறையில் தள்ளுபடி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். 87 கோடி ரூபாயை ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. தவணை முறைகளில் தள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறு பட்டிருக்கிறது. சில நேரங்களில் வேறு ஒரு மாநிலத்தை விட அதிகமான சலுகை பெறுகிறோம். சில நேரங்களில் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் வேறு சில மாநிலங்களை விட குறைவான சலுகை பெறுகின்ற நிலையும் இருக்கிறது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள், அதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன். 87 கோடி ரூபாயைக் கடன் தவணை முறையில் தள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தை எண்ணிப் பார்க்கும்போது அதை ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தவணையாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமக்குத் தரப்பட்டதாகச் சொல்லப் படுவது—தருவதாக என்று திருத்திக்கொள்ள வேண்டும்—ஒப்புதல் தருவதாகச் சொல்லப்படுகிற 118 கோடி ரூபாய்க்குள்ளேதான் கடன் தவணையும் இணைந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் நடப்பு ஆண்டில் நாம் திட்டத்திற்காகச் செலவிடுகிற 129 கோடி ரூபாய் எங்கே? ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டில் நாம் செலவழிக்கலாம் என்று ஒப்பளிக்கப்படுவதாகச் சொல்லக்கூடிய கடன் தவணை உள்ளிட்ட 118 கோடி ரூபாய் எங்கே? இதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது மத்திய அரசு, அல்லது திட்டக் குழு அல்லது நிதிக் குழு ஆகியவை நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அநீதி வழங்குகின்ற சூழ்நிலை தென்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது அரசுப் பொறுப்பில் இருக்கும் எங்களுடைய கடமையாக இருக்கிறதேயல்லாமல் வேறு அல்ல.

நிதி ஆணைக் குழுவில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? ஒரு புதிய தலைப்பு. என்ன தலைப்பு? “நிர்வாகத்தைச் சீரமைத்து மேம்படுத்தும் மானியம்”—“Upgradation Grants” என்பதே அந்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1974 மார்ச் 14

மானியம். அந்தத் தலைப்பில் சில மாநிலங்களுக்கு உதவித் தொகை, சிறப்புத் தொகை, அளிக்கப்படுகிறது. அதைப் பெற முடியாத மாநிலங்கள் எவையெவை? தமிழ்நாடு, குஜராத், கேரளம், மராட்டியம் ஆகிய இந்த நான்கு மாநிலங்களும் அந்த மானியத் தொகையைப் பெற முடியவில்லை. நிர்வாக மேம்பாட்டுக்காக என்ற அந்தக் காரணத்தைக் காட்டுகிறார்கள். கல்வி, மக்கள் நல்வாழ்வு போன்ற துறைகளில் இதுவரை அதிகம் செலவு செய்யாமல் இருக்கிற மாநிலங்களுக்கு “Upgradation grants” என்று தருகிறார்கள். அப்படித் தரப்படுகிற மானியம், உத்திரப் பிரதேசத்திற்கு 290 கோடி ரூபாய் ; பீகாருக்கு 166 கோடி ரூபாய் ; மேற்கு வங்கத்திற்கு 72 கோடி ரூபாய் ; ஒரிஸ்ஸாவுக்கு 57 கோடி ரூபாய் ; ஆந்திரத்திற்கு 52 கோடி ரூபாய் ; மத்தியப் பிரதேசத்திற்கு 50 கோடி ரூபாய் ; மைசூருக்கு 27 கோடி ரூபாய்.

தமிழகம், குஜராத், கேரளம், மராட்டியம் போன்ற மாநிலங்களுக்குக் கல்வி, மக்கள் நல்வாழ்வு போன்ற துறைகளில் அதிகச் செலவு செய்திருக்கிறது என்ற ஒரு காரணம் காட்டி இந்த மானியம் தர மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த மானியம் நமக்கு வேண்டுமென்று போராடுகிற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுடைய உறுதுணை ஆளுங்கட்சிக்கு இருந்திட வேண்டுமென்று கேட்பது மத்திய அரசுக்கு விரோதமான போக்கு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள், ‘நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்’ அதிகமாக ஆகிக்கொண்டு போகிறது என்று. ஆகவே, எல்லா அரசாங்கங்களும் என்று அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் கூடச் சொன்னார்கள் “They must reduce the non-plan Expenditure” என்று அன்றைக்கு அழுத்தந்திருத்த மாக அவர்கள் சொன்னார்கள். ‘நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்’ என்றால் என்ன? ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய ஆரம்ப ஆண்டில் திட்டத்திற்கென்று செலவிடப்படுவது அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய ஆரம்ப ஆண்டில் திட்டமல்லாத செலவு ஆகிறது. அதுதான் ‘நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்’ இப்போது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்ப ஆண்டில் ஆயிரம் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய ஆரம்ப ஆண்டில் அது ‘நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சரில்’ வந்துவிடும். அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்கிற அம்மையார் அவர்களின் வாதத்தை ஒத்துக்கொண்டால் அந்த ஆயிரம் ஆசிரியர்களை, திட்டமல்லாத செலவை நாங்கள் குறைக்கப் போகிறோம், ஆகவே, நீங்கள் வீட்டுக்குப் போங்கள் என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டு விடும்.

1974 மார்ச் 14

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதேபோல் ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய ஆரம்ப ஆண்டில் ஒரு நூறு மருத்துவ மனைகளைக் கட்டுவது என்று திட்டம் போட்டு பிறகு அந்த ஐந்தாண்டுகள் முடிந்து அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய ஆரம்பத்தில் அந்த மருத்துவ மனைகள் எல்லாம் 'நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சரில்' வந்து விடுகிறது. திட்டமில்லாத செலவில் வந்துவிடுகிறது. அப்படி வரும்போது திட்டமில்லாத செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காக அந்த மருத்துவ மனைகளை இழுத்து முடிவிடவும் முடியாது. அதனுடைய செலவுகளை, பராமரிப்புகளை குறைத்துவிடவும் இயலாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பமாகும்போது அந்த 'நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்' ஏற்பட்டால் அதை ஒத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் வருடாவருடம் உங்கள் 'நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்' மேலே போய்க் கொண்டிருக்கிறது, 1969-70, 1970-71 என்று. எந்த ஆண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்தது, எந்த ஆண்டு புதிதாக ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்கி யிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரே ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு அமைதியாக முடித்து விட்டால் பரவாயில்லை. ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் மற்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை தொடர்ந்து துரத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி சக்கரம் போல் சுழலும் விதத்தில் ஒரு முறை திட்டச் செலவாக இருந்தது அடுத்த முறை திட்டம் இல்லாத செலவாகிறது. ஆகவே குறைக்க முடியாது. அம்மையார் அவர்கள் 'நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர்' என்பதற்குப் பதிலாக 'நான்-டெவலப்மென்ட் எக்ஸ்பென்டிச்சர்' என்று கூறியிருப்பார்களேயானால் அதைப்பற்றி விவாதிப்பது அர்த்தமுண்டு. ஆனால் 'நான்-ப்ளான் எக்ஸ்பென்டிச்சரைக்' குறைப்பது ஏதுவான ஒன்று அல்ல.

நம் நண்பர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் பேசிய திரு வடிவேல் அவர்கள் பேசுகிறபோது நிலச்சீர்திருத்தத்தினால் எடுத்த நிலங்கள் எல்லாம் எங்கே என்று கேட்டார்கள். நீங்கள் நிலங்களை எடுத்தீர்களே, நிலம் எவ்வளவு எடுத்தீர்கள், எத்தனை ஏக்கர்கள் எடுத்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர் பெயருக்கு ஏற்றால் போல் ஆக்ரோஷமாகப் பேசினார்கள். உருக்கமாகவும், உணர்ச்சிவசமாகவும் இருந்த அந்தப் பேச்சில் நிலங்கள் எல்லாம் எங்கே எங்கே என்று கேட்டபோது எனக்குக் கூட சந்தேகமாக இருந்தது. எங்கேதான் போய் விட்டது, நமக்குத் தெரியாமல் போனதை திரு வடிவேல் அவர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்களே என்று கூட சந்தேகப்பட்டேன்.

பிறகு புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில் நிலச்சீர்திருத்தத் தால் 1967-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் வரையில் உபரி நிலங்களாக அறிவிக்கப்பட்டவை, அதாவது ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1974 மார்ச் 14

நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்து 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று கொண்டுவந்தபோது, முன்கூட்டியே அறிவிக்கப்பட்டு, கிடைத்தது கூட அல்ல 24,194 ஏக்கர்தான் உபரி நிலம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அப்போது எதிர்கட்சி துணைத் தலைவராக இருந்தபோது நான் கேட்டேன் அப்போது ரெவன்யூத்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. மாணிக்கவேலர் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டேன். திரு. வடிவேல் அவர்கள் கேட்ட இதே கேள்வியை கேட்டேன். எவ்வளவு நிலம் எடுத்தீர்கள், எங்கே இருக்கிறது என்றெல்லாம் கேட்டபோது அன்றைய அமைச்சர் மாணிக்கவேலர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவைகள் எல்லாம் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று அவரவர் பிரித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள் உபரி நிலத்தை என்று அவர்கள் நகைச்சுவையோடு சொன்னார்கள். நிலம் பிரிக்கப் படவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை, ஆகவே பிரித்துக் கொண்டார்கள். இதற்காகக் கவலைப்படக்கூடாது என்று திரு. மாணிக்கவேலர் அவர்கள் நகைச்சுவையாகச் சொல்லி எங்கள் வாயையெல்லாம் அன்று அடைத்துவிட்டார்கள்.

இதில் 1967 மார்ச் திங்கள் வரையில் அப்போது அறிவிக்கப்பட்ட உபரி நிலம் 24,194 ஏக்கர். இதிலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவை 16,330 ஏக்கர். உபரி நிலம் என்று அறிவிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவை 16,330 ஏக்கர். 1967 வரையில் இதில் விவசாயிகளுக்காக யாதொரு நிலமும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதை கோடிட்டு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு 1970ம் ஆண்டு இந்த ஆட்சியில் 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்பதை 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறைத்தோம். அப்படி குறைத்தபோதுதான் கரும்பு நிலங்களுக்கு இருந்த விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது. மேய்ச்சல் நிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விதிவிலக்கு இவை எல்லாம் ரத்து செய்யப் பட்டன. ஆக, இந்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகு 31-1-1974 வரையில் அறிவிக்கப்பட்ட உபரிநிலம் 90,284 ஏக்கர். இவற்றில் வழக்குகள் ஏற்பட்டு விட்ட காரணத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் இருக்கிற நிலங்கள் 20,429 ஏக்கர். நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு எடுக்கும் தருவாயில் உள்ள நிலங்கள் 2,306 ஏக்கர். எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலங்கள் 67,519 ஏக்கர் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலத்தில் குத்தகைசாரர்களுக்கும் மற்றும் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கும் அளித்தவை 62,387 ஏக்கர். இதிலே பட்டா கொடுக்கப்பட்டு முழுமையாக அவர்களுக்கு உரிமையாக்கப்பட்டது 39,970 ஏக்கர். தொடர்ந்து பட்டாக்கள் மேலும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே நிலம் எங்கே எங்கே என்று தேட வேண்டிய அவசிய மில்லை. இன்னும் அதிகமாகக்கூட 90,000 ஏக்கருக்கு மேல் கூட நிலம் கிடைத்திருக்கக் கூடும். ஆனால் முப்பது ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் வரப்போகிறது என்று முன்கூட்டியே தெரிவிக்கப்பட்ட காரணத்தால். ஆளுக்கு ஆள், அன்று திரு. மாணிக்கவேலர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் பிரித்துக் கொண்டு விட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் நாம் பதினைந்து ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்த நேரத்தில் அதிக உபரி நிலம் நமக்கு கிடைக்கமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது விட்டது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மேலும் நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். 64 லட்சம் பேர்கள் சொந்த நிலமற்றவர்கள் என்று சர்க்கார் கணக்கு கூறுவதாகக் சொன்னார்கள். அப்படி எந்த சர்க்கார் கணக்கும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் தனியாகவோ அல்லது மன்றத்தின் வேறு ஒரு நேரத்தில வெளியிடுவார்களேயானால் அவைகளை ஆராய்ந்து அது பற்றி பரிசீலிக்க நான் தயாராகயிருக்கிறேன். இப்போது எனக்குக் கொடுத்துள்ள தகவல்படி, 1971 மக்கள் தொகை கணக்குப்படி தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 45 லட்சமாகும். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சில நேரங்களில் விவசாய வேலையும் செய்வார்கள் மற்ற நேரங்களில் வேறு வேலை செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எல்லோரையும் உள்ளிட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 45 இலட்சம். இதில் குத்தகைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை 4 இலட்சம். இந்தக் கணக்கைத் தவிர நிலமற்றவர்கள் 64 லட்சம் என்பதற்கு தகவல் எதுவும் என்னிடத்தில் இல்லை. ஆகவே அவர்கள் தெரிவிப்பார்களானால் அதைப்பற்றி பரிசீலிக்க நான் தயாராயிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிலச்சீர்திருத்தத்தால் எடுக்கப்படுகிற எந்த நிலமானாலும் அதை முதல் கட்டமாக அந்த நிலத்தை யார் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அப்படி குத்தகைதாரர்கள் யாரும் இல்லாவிட்டால் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு அது வழங்கப்படுகிறது என்பதையும் நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனைக்கு நான் பதிலாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்படுகிறேன்.

ஆளுங்காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு குமாரசாமி அவர்கள் பேசும்போது இந்த அரசு நீர்ப்பாசனத்திற்காக என்ன திட்டங்களைத் தீட்டியது, என்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு பரம்பிக் குளம்-ஆனியாறு திட்டத்தில் ஏற்கெனவே இருந்து இடையில் தேங்கி விட்டு நின்றதை புதுப்பித்து 68,000 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுகிற நிலைமை இருந்ததை 1,42,000 ஏக்கர் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

சித்தாறு பட்டணங்கால் திட்டத்தின் முழு சக்தியையும் உபயோகித்து 47,000 ஏக்கர்கள் இப்போது பயிர் செய்யப்படுகிற சூழ்நிலையை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது.

1967-ம் ஆண்டுக்கு பிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் மணிமுக்தா நதி, நெல்லை மாவட்டத்தில் இராம நதித் திட்டம், நெல்லை மாவட்டத்தில் கடனா திட்டம், மதுரை, இராமநாதபுரத்தில் வைகைக் கால்வாய் புதுப்பித்தல், மதுரை மாவட்டத்தில் பரப்பலார், மதுரையில் பாலார்-பொரந்தலார், தருமபுரியில் சின்னாறு திட்டம், வடஆற்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் தண்டரை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

அணைக்கட்டுத் திட்டம், வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காட்டில் நந்தன் கால் வாய் புதுப்பிக்கப்படும் திட்டம், நெல்லை மாவட்டத்தில் கருப்பா நதிப் திட்டம், திருச்சி மாவட்டத்தில் பொன்னையாறு திட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பிளவுக்கால் திட்டம், மதுரையில் மருதா நதித் திட்டம் மொத்தம் 27 கோடியே 7 லட்சம் ரூபாய்க்கு திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அதன் காரணமாக 1,87,530 ஏக்கர் புதிதாக சாகுபடிக்கு வருகிற சூழ் நிலையில் இந்த அரசு இந்த ஐந்தாறு ஆண்டுக் காலத்தில் செய்து முடித்திருக்கிறது.

இன்னும் 1973-74ல் அனுமதியளிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் நிதி நிலை அறிக்கையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் உறுப்பினர்கள் படித்துப் பார்த்தால் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

சிறுபாசனத் திட்டத்தின் கீழ் கூடுதலாக பாசனம் செய்யப்பட்ட கணக்கைப் பார்த்தால் நீங்கள் எல்லாம் வியப்படைகிற கணக்கை இந்த அரசு உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறது, ஐந்தாறு ஆண்டுக் காலத்தில்.

(பிற்பகல் 1-30)

1965-66 முடிய —பல ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக 1966-ம் ஆண்டு முடிய தனியார் குழாய்க்கிணறுகள் 4,369 இருந்தன. இன்றைக்கு 14,477 கிணறுகள். 1966 முடிய வடமுனைக் குழாய்கள் 2,248 இருந்தன. இன்றைக்கு 14,737 இருக்கின்றன. 1966 முடிய, 1967ல் 565 துளைக் குழாய்கள் (போர் வெல்ஸ்) இருந்தன. இன்றைக்கு 4,873 துளைக் குழாய்கள் இருக்கின்றன. 1967ல் ஆழப்படுத்தப்பட்ட கிணறுகள் 100 இருந்தன. இன்றைக்கு 8,042. 1966 முடிய கூடுதலாகப் பாசனம் செய்யப்பட்ட நிலத்தின் அளவு 1,10,160 ஏக்கராகும். இன்றைக்கு 4,71,782 ஏக்கராகும். இவைகளெல்லாம் சிறுபாசன திட்டத்தின் மூலமாக நாம் செய்து இருக்கிற அரிய சாதனை என்பதை யாரும் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை.

திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், மற்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களும், மற்றவர்களும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களும் பேசுகிற நேரத்தில் கூட்டுத்துறை தமிழக அரசின் சார்பில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இருப்பதையும், குறிப்பாக தூத்துக்குடியில் இருக்கிற உரத்தொழிற்சாலைப் பற்றியும், அது கூட்டுத் துறையில் தான் இருக்கவேண்டுமா, ஏன் பொதுத்துறையில் இருத்தலாகாது என்றும் கேட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 85 கோடி ரூபாய் உரத் தொழிற்சாலை திட்டத்தை மாநில அரசு திட்டமாக, பொதுத் துறை திட்டமாக நாமே நடத்தவேண்டுமென்று மத்திய திட்டக்குழுவிடம் வலியுறுத்தினோம். மத்திய திட்டக்குழு இணங்க மறுத்து விட்டது. மத்திய அரசின் உதவி கிடைக்காத நேரத்தில் 85 கோடி திட்டத்தை நம்மால் நிறுவ முடியாது.

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இதற்கிடையில் மத்திய வங்கிகள் (பைனான்சியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ்) இவைகளெல்லாம் தனியார் துறையில் உரத் தொழிற்சாலை யாராவது நிறுவுவதாக இருந்தால், அதற்கு பண உதவி செய்யத் தயாராக இருந்தன. இதைத் தனியார் துறைக்கு விட்டு விடக்கூடாது, பொதுத் துறைக்கு மத்திய திட்டக்குழு அனுமதிக்காத சூழ்நிலையில் தான், மாநில அரசு தலையிட்டு நாமும் இதிலே பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு 26 சதவிகிதம் அரசுக்கும் 25 சதவிகிதம் தனியாருக்கும், மீதமுள்ள 49 சதவிகிதம் பொதுப் பங்குகள் என்ற முறையில் கூட்டுத் துறையில் துவங்கி யிருக்கிறோம். பொதுத் துறை வேண்டாம் என்று இல்லை. பொதுத் துறைக்கு வராமல் முழுக்க முழுக்க தனியார் துறைக்கு போகும் சூழ்நிலை யில்—மத்திய திட்டக்குழு நம்முடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளாத தால்—நாம் கூட்டுத்துறை என்ற அளவில் வரவேண்டுமென்று முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டோம் என்பதை நான் விளக்கமாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 85 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்ட நிறுவனத்தில் 5 கோடி ரூபாய் மட்டும் போட்ட, தனி நபரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை யின் முழு பொறுப்பை கொடுத்தது நியாயமா? அவர்கள் மற்ற சகோதர கம்பெனிகளுக்கு உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையின் வேலைகளை காண்ட் ராக்ட் கொடுப்பது நியாயமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்து கிற வகையில் தான் நாம் 26 சதவிகிதம் வைத்து இருக்கிறோம். அதிலே இயக்குனர் என்ற அளவில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் 4 இயக்குனர்கள் இருக்கிறார்கள். இருக்கின்ற சங்கடத்தைச் சொன்னேன். பொதுத் துறைக்கு மத்திய திட்டக்குழு சம்மதிக்கவில்லை. இதைத் தவிர வேறு வழி இல்லாமல் நாங்கள் செய்து இருக்கிறோம். வேறு தவறு ஏற்படாமல் செய்வதற்கு அரசு கண்காணிப்போடு இருக்கிறது என்ற உறுதியை நிச்சயமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மத்திய சர்க்கார் உர தொழிற்சாலை களைப் பொதுத் துறையில் இருக்கவேண்டுமென்று “இண்டஸ்ட்ரியரில் பாலிசி ரெசல்யூஷன்” போட்டு இருக்கிறார்களே, அதை மத்திய அரசு மாற்றி விட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாம் கேட்ட நேரத்தில் பொதுத் துறைக்கு மத்திய திட்டக்குழு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, நாம் எடுத்த முடிவு அது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கப்பல் கழகம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அம்மையார் அவர்கள், தனி நாடு என்ற அளவிற்கு நாம் கப்பல் விடப்போகிறோம்., மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து இந்தக் காரியத்தைச் செய்யப் போகிறோம் என்று

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

பொருள்படும்படி பேசினார்கள். இன்று காலை யில் பேசிய பெரியவர் மணலி அவர்கள் இந்தக் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் நாம் ஏற்று நடத்துவது ஒரு துணிகரமான முயற்சி என்று சொன்னார்கள். இது எந்த முயற்சியாக இருந்தாலும், மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து நடத்துகிற முயற்சி அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் மத்திய அரசோடு வாதாடி, போராடக்கூடியவர்கள் என்றாலும், நமது உரிமைகள் தேவை என்று கேட்பதில் அழுத்தம் திருத்தமாக இருப்பவர்கள் என்றாலும், இன்று இருக்கும் விதிமுறைகளைத் தாண்டி மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துப் போகும் கொள்கை இந்த அரசுக்கு என்றும் இருந்தது இல்லை, இன்றைக்கும் இல்லை. என்றைக்குமே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு இருப்பதை விட மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை, ஹேமாவதியில் மைசூர் அணை கட்டுவது போல் மற்ற மாநிலங்கள் மத்திய அரசின் ஆணைகளை மதிக்காமல் இருப்பது போல் உள்ள சூழ்நிலைக்கு நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசு தள்ளப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளும் பொறுப்பு தமிழ்நாடு அரசிலே இருக்கும் நமக்கு மாத்திரம் அல்ல, மத்திய அரசின் பொறுப்பில் இருப்பவர்களுக்கும் நிச்சயமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இது மத்திய அரசின் சப்ஜெக்டாக இருக்கிறதே, இதற்கு அனுமதி பெற்று இருக்கும் நீங்கள், என் கேள்வி பிரச்சினையை உடனடியாக தீர்க்க வில்லை என்று கேள்வி கேட்டார்கள். மத்திய சர்க்காரிடத்தில் “ஷிப்பிங்” என்ற சப்ஜெக்ட் இருந்தாலும், அவர்கள் இன்று தனியார் கம்பெனிகள் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். இப்படி தனியாருக்குக் கொடுக்கும் போது ஏன் மாநில அரசுக்கு கொடுக்கக் கூடாது என்ற கேள்வியை திட்டக் குழுவில் எழுப்பிய போது, திட்டக் குழு அதற்கு இணக்கம் தெரிவித்தது. அந்த இணக்கம் தெரிவித்ததன்பேரில் தான் இந்த அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறோம். “பூம்புகார் போக்குவரத்துக் கழகம்” என்று அறிவிப்புச் செய்திருக்கிறோம். அதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் நிதி நிலை அறிக்கையில் நான் விவரமாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன்.

இந்தியாவில் உள்ள போக்குவரத்துக் கப்பல்களில் 90 சதவிகிதம் பம்பாய்த் துறைமுகத்தில் தான் வந்து நிற்கின்றன. ஏன்? அந்த பெரும்பாலான தனியார் கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் அந்தப் பகுதியிலுள்ள தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. மேற்குக் கடற்கரையில் ஏற்பட்டு இருக்கும் இந்தக் கப்பல் போக்குவரத்து நெருக்கடியைக் குறைத்து, கிழக்குக் கடற்கரையில் விரிவுபடுத்தி, நம் முடைய தமிழ்நாடு, தென்னிந்திய பகுதிகள் இவைகளிலெல்லாம் பரவலாக நிறைவு செய்ய, இந்திய ஒருமைப்பாடு என்பது பேச்சளவில் இல்லாமல், இந்தியா ஒருமைப்பாடு என்றால் பம்பாய், உத்திரப் பிரதேசம் என்று இல்லாமல், இந்திய ஒருமைப்பாடு என்றால் காஷ்மீர் முதல்

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கன்னியாகுமரி வரை என்கிற உணர்வு ஏற்படுகிற அடிப்படை நோக்கம் நெஞ்சில் கொண்டும் கிழக்குக் கடற்கரையில் கப்பல் போக்குவரத்து அதிகமாக ஆகவேண்டுமென்ற நிலையிலும் தான் இதை நாம் உருவாக்கி யிருக்கிறோம்.

மத்திய அரசாங்கத்தின் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவர்கள் ஒரு கொள்கை வகுக்கிறார்கள். 90 லட்சம் டன் கொள் அளவுள்ள கப்பல் திறனை வளர்க்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரின் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எண்ணமாகும். அதற்கு உறுதுணையாகத் தான் இந்தக் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் ஆரம்பமாகிறதே அல்லாமல் ஏதோ பூம்புகார் என்ற பெயர் வைக்கவேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்லது தமிழ்நாடு முழுவதும் தனிக்கொடி பறக்க விட்டு, தமிழ்நாடு தனி நாடாக பிரிந்துவிட வேண்டும், உலகம் முழுவதும் அந்தக் கப்பல் சுற்றி வர வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. பூம்புகார் என்ற பெயர் வைத்ததால் அந்தக் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் மீது காழ்ப்புணர்ச்சி வந்து விடக்கூடாது.

ஒரு முறை பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது போலீஸ் நிலையம் என்று இருந்தவற்றை காவல் நிலையம் என்று மாற்றி இருந்தார்கள். பிறகு மறுபடியும் பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஆணையிட்டு காவல் நிலையங்களை அழித்து போலீஸ் நிலையம் என்று எழுதச் சொன்னார்கள். நானும், நாவலர் அவர்களும் ஏன் அப்படிச் செய்தீர்கள் என்று கேட்டோம். ஆனால் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால் திருவொற்றியூரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காவலர் கூட்டம் போட்டது. அதற்குப் பிறகு காவலர் என்பதை அழித்து போலீஸ் என்று எழுதச் சொன்னோம் என்று விளக்கம் தந்தார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : காவலர் என்றால் வாட்ச்மேன் என்ற அளவிற்கு அர்த்தம். அதைவிட உயர்ந்த பணியை போலீஸ் காரர்கள் செய்கிறார்கள் என்று கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் சொன்னதாக நினைவு. நானும் அப்போது இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினராக இருந்தேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : போலீஸ் செய்வது உயர்ந்த வேலை. வாட்ச்மேன் செய்வது தாழ்ந்த வேலை என்று சொல்லி, வாட்ச்மேன் வேலையைத் தாழ்வாகக் கருத வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) இது தெரிந்தால் முதலிலேயே காவல் நிலையம் என்று போட்டு இருக்க வேண்டியது இல்லை. திருவொற்றியூரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காவலர் கூட்டம் போட்டவுடன் தான் காவலர் நிலையம் என்பதை போலீஸ் நிலையம் என்று போட்டதாக விளக்கம் சொன்னார்கள். ஆகவே, தமிழ் மொழியில் இருக்கும் வெறுப்பின் காரணமாக—பூம்புகார் என்ற பெயரை வெறுக்கக்கூடாது—நல்ல காரியங்களை எதிர்த்துப் பேசக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

வாரியங்களைப் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. நம்முடைய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் மற்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் வாரியங்களை நிறைய வைத்துக்கொண்டே போகிறீர்களே என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். வாரியங்களை, கார்ப்பரேஷன்களை அதிகமாக வைப்பதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் நிர்வாகத்தைப் பரவலாக ஆக்கி செம்மைப் படுத்தவேண்டும் என்பது ஒரு நோக்கம். அடுத்தது அதிக நிதியை மாநில அரசோ, மத்திய அரசோ அதற்கு ஒதுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் வங்கிகள் உட்பட இன்றைக்கு இருக்கிற பினான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்களிடமிருந்து பெரும் தொகை பெறலாம் என்கின்ற அந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் தான் இந்த கார்ப்பரேஷன்கள், வாரியங்கள் வைக்கப்படுகின்றன.

நம்மைவிட சிறிய மாநிலமான கேரளாவில் அரிஜன் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், ரூரல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், பிஷ்ஷரீஸ் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், ட்ரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷன், எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷன் போன்ற பல கார்ப்பரேஷன்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனக்குத் தெரிந்த பெயர்களை மாத்திரம் சொன்னேன்.

அதே போல மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் ஸ்மால் இண்ட்ரீஸ் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், ஸ்டேட் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் மகாராஷ்டிரா, சிட்டி இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், ஸ்டேட் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன், “கொண்டன்ஸ்” டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், விதர்பா டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் ஆகிய வாரியங்கள் மராட்டியத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் மராட்டியத்தில் “பாசன வாரியம்” என்ற ஒரு வாரியத்தை, ஒரு கார்ப்பரேஷனை அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில் “ஆஸ்பிடல்” கார்ப்பரேஷன்” என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். “பிரிட்ஜஸ், கார்ப்பரேஷன்” என்ற ஒன்றையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கார்ப்பரேஷன்கள் ஏற்படுத்துவது என்பது—ஏதோ வாரியங்கள் வாரியங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவர் தலைவரைப் போடுவதற்கு என்று சொல்கிறார்—நாங்கள் 2, 3 வாரியங்களை ஏற்படுத்தி, அவைகளில் தலைவர் களைப் போட்டதோடு சரி—இனிமேல் வாரியங்கள் ஏற்படுத்தினால் ஏதோ ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை தலைவராகப் போடப்போகிறார்கள் என்ற ஐயத்தின் காரணமாக, எப்படி பூம்புகார் என்ற பெயரைத் தாங்கி கப்பல் போக்குவரத்து கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தியவுடன் கப்பல் போக்குவரத்து கார்ப்பரேஷன் வேண்டியதில்லை என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டதோ அப்படி ஏற்படாமல், வாரியங்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு பயன்படக்கூடிய, நிர்வாகத்தை பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய, திறம்பட செய்யக்கூடிய, அதிக நிதி வசதி பெறக்கூடிய சூழ்நிலையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற எண்ணத்தில் இவைகளையெல்லாம் வரவேற்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காவேரி பிரச்னையைப் பற்றி இங்கே பயங்கரமாகப் பேசப்பட்டது. அதோ காவேரி பிரச்னையில் 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம், இனிமேல் அடைபட்டுப் போய்விடும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. 18-2-1974—ஒரு அந்த ஒப்பந்தம் முடிந்து விடுகிறது என்றால், அதற்குப் பிறகு, காவேரி தண்ணீர் தமிழ் நாட்டிற்கு வராமல் போய்விடவில்லை. 1924-ல் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் 1974-ஓடு முடிந்துவிடுகிறது என்று பொருள் அல்ல. இதற்குப் பிறகு புதிய ஒப்பந்தம் எழுதப்பட வேண்டும் என்பதும் பொருள் அல்ல. காவேரி பற்றி எந்த ஒரு முடிவு எடுப்பதாக இருந்தாலும், அது தமிழ் நாட்டிலுள்ள பெரிய பிரச்னை என்ற அடிப்படையில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தை அடிக்கடி கூட்டி, அவர்களுடைய சீரிய சிறந்த ஆலோசனைகளைப் பெற்றுத்தான் அந்த முடிவினைத் தான் மத்திய அரசோடு நாங்கள் பேசும் பொழுது விவாதிக்கிறோம். அந்த முடிவினுடைய மையத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் இந்தப் பிரச்னையை அணுகுகிறோமேயல்லாமல் வேறு அல்ல என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காவேரி பிரச்னையில் பல கமிட்டிகளை எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் போட்டு முடித்துவிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்தப் பொறுமையோடு இருக்கிறோம், இல்லை என்று மறுக்கவில்லை என்றால், இந்திய ஒருமைப் பாட்டில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு இப்போது அக்கறையில் என் அளவு பங்கு குறைந்த அக்கறை நமக்கு இல்லை என்பதை நிரூபிக்கின்ற வகையில் நாம் பொறுமையோடு இருக்கிறோம்.

ஹேமாவதி அணையை அங்கே கட்டுகிறார்கள், தண்ணீர் அங்கிருந்து வருகிறது, நாம் ஏன் அதை தடுக்கக்கூடாது என்று அம்மையார் கேட்டார்கள். ஒருமுறை பட்டுக்கோட்டை சீனுவாசய்யர் அவர்கள் நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் பேசும்பொழுது தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஒரு பெரும் படை சென்று அங்கு இருக்கிற காவேரி அணையை உடைக்க வேண்டும் என்று கூட பேசினார்கள். அவைகளெல்லாம் தீவிர வாதத்திற்கு, வேகமான பேச்சுக்குப் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும். சில பேர்களுக்கு பேச்சில் வேகம் இருக்கும், செயல் மிக மிகச் சாதாரணமாக ஆகிவிடும். ஆகவே தான் பேச்சில் வேகத்தைக் காட்டி, செயலில் எதையும் குறைத்துவிடக் கூடாது என்ற சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு இந்த அரசு இந்தப் பிரச்னையில் மிகுந்த பிடிவாதம் காட்டிவருகிறது. காவேரி ஆறு இல்லாவிட்டால், காவேரி ஒப்பந்தத்தில் ஏதாவது சீர்கேடு ஏற்பட்டுவிடுமேயானால், கர்நாடக மாநிலத்திற்கு ஆதரவாக, ஒருதலைப் பட்சமாக மத்திய அரசு ஏதாவது முடிவு எடுத்துவிடுமேயானால், 4½ கோடி தமிழ் மக்களுடைய வாழ்வு அதோ கதி ஆகிவிடும். அப்படி ஏற்படுகின்ற நிலையில் இந்த அரசு நிச்சயம் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்காது; அப்போது, தமிழ்நாட்டிலிருக்கிற தி.மு.க. தோழர்களுடைய கரங்கள் மாத்திரமல்ல, எல்லா தமிழர்களுடைய கரங்களும் அன்றைக்கு யாரை எதிர்க்க வேண்டுமோ அவர்களை எதிர்க்க வேண்டிய அளவுக்கு ஒங்கி உயரும் என்ற உறுதியை நாம் நிச்சயமாகப் பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே, இதிலே எந்தவிதமான ஐயப்படும் தேவையில்லை. மத்திய அரசு நீதி வழங்கும் என்று

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 14]

எதிர்பார்ப்போமாக. கர்நாடக அரசும், கேரள அரசும், தமிழக அரசும் கூடிப் பேசி ஒரு சுமுகமான முடிவுக்கு வருவார்கள் என்று எதிர் பார்ப்போமாக என்று கூறி இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி என்னுடைய கருத்தை இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் பல பிரச்சனைகளைப் பற்றியெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசப்பட்டது. சோஷலிஸம் கிடையாது, தேசியமயமாக்குவது மாத் திரம் சோஷலிஸம் அல்ல என்றெல்லாம் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். தேசியமயமாக்குவது மாத்திரம் சோஷலிஸம் அல்ல. ஆனால், தேசிய மயக் கொள்கை சோஷலிஸத்தினுடைய வெற்றி முகட்டிற்கு செல்லு கின்ற வழியில் உள்ள ஒரு கட்டம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே, அந்தக் கட்டத்தை நாம் இன்றைக்கு படிப்படியாகச் செய்து வருகிறோம். கடைசியிலே சோஷலிஸம் வருவதற்கு நாம் செய் திருக்கிற பல்வேறு காரியங்களை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே பல இடங்களில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவைகளே எல்லாம் மீண்டும் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் கூட இன்றைக்கு தொழி லாளர்கள் நல இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் என்கின்ற திட்டத்தைப் பார்த்தால் நம்முடைய மாநிலத்தில் தான் அவர்களுக்கெல்லாம் வரையறுக்கப்பட்ட சட்ட வரம்புக்கு மீறி தொகையை செலவழித்திருக்கிறோம். ஒரிஸாவில் சட்ட வரம்புக்குள்ளே தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குஜராத்தில் 21 லட்சம் ரூபாய் சட்ட வரம்புக்கு மீறி தொழிலாளர் நல இன்ஷூரன்ஸுக்கு அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரியானாவில் சட்டவரம்பிற்குள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பீகாரில் ரூ. 9 லட்சம் அதிகமாக செல வழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திராவில் ரூ. 7 லட்சம் அதிகமாக செல வழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மராட்டியத்தில் சட்ட வரம்புக்குட்பட்டுத்தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேசத்திலும் சட்ட வரம்புக்குள் தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு வங்காளத்தில் ரூ. 23 லட்சம் அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அசாமில் சட்ட வரம்புக் குள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கேரளாவில் சட்டவரம்புக்குள் செல வழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தமிழ் நாட்டில் தான் சட்டவரம்பை மீறி தொழிலாளர் நல இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 72 லட்சம் அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இந்தியாவிலேயே அதிக மாக செலவழிக்கின்ற ஒரே ஒரு மாநிலம் தமிழ்நாடு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கரவொலி).

முப்பத்தைந்தாயிரம் பஸ் தொழிலாளர்களுக்கு அகில இந்தியாவிலும் ஒரு பென்ஷன் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற அரசு தமிழ்நாடு அரசு அல்லவா? அதையாவது நீங்கள் பாராட்டக்கூடாதா? பாராட்ட வேண்டும் என்று இப்படி வேண்டி வேண்டி உங்களைக் கேட்கிறேனே, அதற்காகவாவது ஒருமுறை பாராட்டக்கூடாதா?

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. தங்கமணி அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். 6, 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை வாணி மஹால் தியேட்டரில் நடைபெற்ற ஒரு பாராட்டுக் கூட்டத்தில் அவர்கள் பேசினார்கள். அதை மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏதேதோ அரசியல் சூழலில் எத்தனையோ விஷயங்கள் மறந்துபோய்விடுகின்றன. அன்று அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு காலத்தில் கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு தமிழ் நாட்டில் ஆபத்து வந்த நேரம். அந்த நேரத்தில் அடக்குமுறைக்கு ஆளாக நேர்ந்தது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு உயிரூட்டம் தந்தவர்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேயே முதன்மையானவர் கருணாநிதி என்று தங்கமணி அவர்கள் அன்று கூறினார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் பாராட்டாவிட்டாலும், அன்றைக்குப் பாராட்டியதை நான் நினைத்துக் கொண்டு இன்றைக்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இன்றைக்கு மணலி அவர்கள் பாராட்டினார்கள். அவர்கள் பேசும் பொழுது நான் அவர்களை கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் மிகுந்த உருக்கத்தோடு சொன்னார்கள். நம்முடைய முஸ்லிம் லீக் கட்சித் தலைவர் திருப்பூர் மொகைதீன் அவர்களும் மிகுந்த உருக்கத்தோடு பேசினார்கள். நம்முடைய பெருமான் அவர்கள் பேசினார்கள். சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் திரு வெங்கட் சாமி அவர்களும் பேசினார்கள். இந்த விவாதம் தொடங்கியபோது இன்றைக்குக் கொஞ்சம் சூடாக ஆரம்பித்தாலும், நண்பர் ராஜகோபால் அவர்கள் பேசும்பொழுது கொஞ்சம் சூடாக விவாதம் இருந்தாலும், மின்னூல் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள், தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் உள்பட அத்தனை பேரும் பேசிய நேரத்தில் உள்ளபடியே நிலைமைகளை நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லி மிகுந்த உருக்கத்தோடு பேசினார்கள்.

நம்மிடையே எவ்வளவு மனமாச்சரியங்கள் இருந்தாலும், எவ்வளவு கட்சி வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், எவ்வளவு கொள்கை வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், தமிழ் சமுதாயத்திற்கு சில நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்காக மக்கள் எங்களைப் பணித்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இதுதான் கடைசி பட்ஜெட் என்று கூட சொன்னார்கள். நான் அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. ஒருவேளை ஐந்தாண்டு காலம் முடியாமல் 1976-ல் பட்ஜெட் வைக்காமலே கூட இந்த அரசு கவிழ்ந்துவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. கடைசி பட்ஜெட்டாக இருக்கிற காரணத்தினால் படம் எடுத்தார்கள் என்று கூட சொன்னார்கள். ஒருவரை கடைசி கட்டத்தில், சந்தேகப்படுகிற கட்டத்தில் படம் எடுப்பது என்றால்.....

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : போன தடவை 1972-ல் எலக்ஷன் நடக்கவேண்டியிருந்தது. அது 1971-ல் நடந்துவிட்டது. அதேமாதிரி தமிழகத்தில் இப்பொழுதும் வந்துவிடும் என்று நினைக்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படிச் செய்வார்களா இந்திரா காந்தி என்பது எங்களை விட உங்களுக்குத்தான் அதிகமாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் பிறகு அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்பொழுது இந்திரா காந்தி செய்ய வில்லை. நீங்களே சென்றுதான் நாங்களும் கலைத்துவிடுகிறோம் என்று சொன்னீர்கள். இந்திரா காந்தியா செய்தார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்கள் கலைப்பதாகச் சொன்னார்கள். பிறகு நாங்களும் கலைப்பதாகச் சொன்னோம்.

ஆகவே, தமிழ் மக்கள் பார்த்து முன்னேற்றக் கழக அரசு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு, 10 ஆண்டுகளுக்கு 1967-ஆம் சரி, இப்பொழுதும் சரி எங்களிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள், அந்தப் பொறுப்பை எங்கள் கட்சியினால் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இருந்தாலும், அதே நேரத்தில் வேறுபட்ட கருத்துக்களையெல்லாம், ஆட்சியை ஒழுங்காக நடத்திச் செல்வதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிற விதத்தில் எழுதி, பேசி எங்களை அங்கீகரித்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு யாருக்கும் இடம் தராமல் நாங்களே தான் இங்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்ற பிடிவாதம் நிச்சயம் எங்களுக்குக் கிடையாது.

ஆனால், ஒன்றைச் சொல்வேன். இங்கே பேசிய நண்பர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ தமிழ்நாட்டிலே மலையாளிகளை எல்லாம் தமிழர்கள் அடிக்கிறார்கள், துரத்துகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட பேச்சு கூட நல்லது அல்ல. ஏனென்றால், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் சிறுபான்மையோர் இருக்கிறார்கள். கேரளத்தில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள், ஆந்திரர்கள் வாழ்கிறார்கள். இங்கே ஆந்திரர்கள் வாழ்கிறார்கள். கேரளத்தவர் வாழ்கிறார்கள். பம்பாயில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள், பம்பாயிலே தமிழர்களுக்கு, மலையாளிகளுக்கு, ஆந்திரர்களுக்கு, கன்னடியர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதியைக் குறித்து நாமெல்லாம் கடுமையான கண்டனத்தை அரசியல் விருப்பு வெறுப்புக்கு அப்பாற்பட்டு அத்தனை பேர்களும் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் திருவனந்தபுரத்திலே இருக்கிற தமிழர்கள் எவ்வளவு அடக்க உணர்ச்சியோடு நடந்துகொள்கிறார்களோ அதேபோல இங்கே இருக்கின்ற மற்ற மாநிலத்தவர்களும் அடக்க உணர்ச்சியோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும். அது மிக மிக முக்கியம். அதை விட்டுவிட்டு, ஏதோ இங்கே இருக்கின்ற தமிழர்கள் எல்லாம் மிகச் சாதாரண மானவர்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படக்கூடாது. தமிழ்நாட்டிலே

1974 மார்ச் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மலையாளிகளுக்கு இடமுண்டு; தெலுங்கர்களுக்கு இடமுண்டு; ஏனைய சிறுபான்மையோருக்கு இடமுண்டு; குஜராத்தியருக்கு இடமுண்டு. அத்தனை பேரும் பாதுகாக்கப்படுவார்கள்.

ஆனால், ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தென்னிந்தியாவிலே ஒரே ஒரு கேரள ராஜ்யம்தான் இருக்கலாம்; இரண்டு கேரள ராஜ்யங்களுக்கு இடமில்லை என்று கூறிக்கொண்டு இந்த அளவில் அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-51 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

168. Notification issued with G.O. Ms. No. 2054, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 in regard to preliminary notification for declaration of the areas forming the Gudiyatham Local Planning Area. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

169. Notification issued with G.O. Ms. No. 1410, Agriculture dated the 12th June 1973 in regard to certain amendments to the Madras Collection of Statistics Rules, 1966. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Collection of Statistics Act, 1953 (Central Act XXXII of 1953).]

170. Notification issued with G.O. Ms. No. 91, Rural Development and Local Administration, dated the 13th January 1974 in regard to exclusion of the areas relating to Nachimuthu Goundenputhur and Samathur villages from the limits of Dharapuram Municipality. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]